

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky jednomyseľne v právnej veci žalobcu: **JUDr. D. P.**, správca konkurznej podstaty T., a. s. v likvidácii, C., IČO: X., zast. advokátom JUDr. J. G., K. proti žalovanému: **K. Z.**, bytom J. S., **o zaplatenie 255,41 Eur s príslušenstvom**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Cbi 4/2010-39 zo dňa 02. 09. 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Cbi 4/2010-39 zo dňa 02. 09. 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov konania **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 8 Cbi 4/2010-39 zo dňa 02. 09. 2010 rozhodol tak, že konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch uznesenia uviedol, že žalobca si napriek výzve na zaplatenie súdneho poplatku, ktorá bola doručená právnomu zástupcovi žalobcu dňa 30. 06. 2010 nesplnil jeho poplatkovú povinnosť a súdny poplatok za návrh neuhradil. Právny zástupca žalobcu zároveň nepožiadal o oslobodenie od zaplatenia súdneho poplatku ale súdu zaslal návrh na pokračovanie v konaní bez zaplatenia súdneho poplatku, nakoľko žalobca, správca konkurznej podstaty má osobné oslobodenie podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Uviedol, že žalobca skonštatoval, že pri ustanovení § 4 ods. 2 písm. m/ je odkaz na 3f v poznámke pod čiarou uvedený zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, keďže účinnosť podľa zákona č. 621/2005 Z. z. nastala 01. 01. 2006, kedy už bol zákon č. 328/1991 Zb.

o konkurze a vyrovnání, ktorým sa riadil konkurz, v ktorom je uplatňovaná žalovaná suma, zrušený. Konštatoval, že navrhovateľ zastáva názor, že poznámky pod čiarou nemajú normatívnu povahu ale len charakter informačnej súčasti právneho predpisu a navrhovateľ nevidí žiaden dôvod, ani zákonné oprávnenie rozlišovať medzi správcami konkurznej podstaty podľa zákona č. 7/2005 Z. z. a zákonom č. 328/1991 Zb., lebo opačný výklad by vytváral dve kategórie správcov konkurzných podstát, na ktorých by sa oslobodenie vzťahovalo, resp. nevzťahovalo, a to v závislosti od právneho predpisu, na základe ktorého boli ustanovení do funkcie. Prvostupňový súd sa s argumentáciou navrhovateľa nestotožnil, poukázal na ustanovenia § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z., ustanovenie § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch, § 10 ods. 3 Zákona o súdnych poplatkoch a dospel k záveru, že vzhľadom na to, že právny zástupca navrhovateľa nepožiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov, v stanovenej lehote súdny poplatok nezaplatil, súd pre nezaplatenie súdneho poplatku konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu odvolanie podal v zákonnej lehote žalobca, v ktorom označil napadnuté uznesenie za nesprávne a taktiež také, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Citoval ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb., zákon č. 8/2005 Z. z., podľa ktorého správca je fyzická osoba alebo právnická osoba zapísaná do zoznamu správcov. Tvrdenia, že žalobcovi nemožno priznať oslobodenie od súdneho poplatku na základe poznámky 3f pod čiarou zákona č. 71/1992 Zb označil za nesprávne, keďže poznámky v zákonoch pod čiarou nemajú priamu normatívnu povahu ale len charakter informačnej súčasti právneho predpisu. Žalobca je názoru, že oslobodenie od súdnych poplatkov sa vzťahuje aj na správcov konkurznej podstaty v konkurzných konaniach podľa zákona č. 328/1991 Zb. a s poukazom na rozhodnutie sp. zn. 3 Obo 6/2010 a na základe uvedeného navrhol napadnuté uznesenie zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nevyhovelo.

Základnou otázkou pre posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia je, či správca konkurznej podstaty ustanovený do funkcie podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnání, je oslobodený od poplatku v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 o súdnych poplatkoch. Je pravdou, že uznesením sp. zn. 3 Obo 6/2010, na ktoré

žalobca v odvolaní poukázal, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací vyslovil, že prvostupňový súd vyslovil nesprávny právny záver, že žalobca nie je od poplatkovej povinnosti oslobodený. Vzhľadom na rôzny výklad k danej problematike v dovolacom senáte, výklad tejto právnej otázky bol predmetom rokovania obchodného kolégia dňa 23. 11. 2010, na ktorom bolo zaujaté stanovisko k zjednoteniu výkladu ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov tak, že správca konkurznej podstaty ustanovený do funkcie podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní nie je oslobodený od poplatku v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Z obsahu rozhodnutia č. k. 1 MOBdo V 18/2009, v ktorom je vyslovený tento právny názor vyplýva, že zákon č. 321/2005 Z. z., ktorý sa mení a dopĺňa zákon SNR č. 71/1992 Zb. v ustanovení § 4 ods. 2 písm. m/ priznal oslobodenie od poplatku správcovi podľa osobitného predpisu, teda nešpecifikoval, o ktorého konkrétneho správcu ide. Práve poznámka pod čiarou, ako normatívna proklamatívna časť informuje pre potrebu aplikácie právneho prepisu v praxi, ktorý osobitný predpis mal na mysli zákonodarca. V danom prípade ide o poznámku 3f/ zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z ktorého dôvodu dovolací súd vyvodil záver, že oslobodenie od poplatkovej povinnosti sa vzťahuje podľa § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 v znení zmien a doplnkov na správcu konkurznej podstaty ustanoveného podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii.

Zákon č. 621/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov nadobudol účinnosť 1. januára 2006.

Zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov nadobudol účinnosť 1. júla 2005, a týmto zákonom podľa § 208 / zrušovacie ustanovenia / bol zrušený zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov / okrem čl. I., ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2006 /.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na ustanovenie § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z., podľa ktorého konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov.

Za nesporné uviedol, že zákon č. 7/2005 Z. z. zrušil zákon č. 328/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov a že tento zrušený zákon sa nebude aplikovať od 1. júla 2005, resp. 1. januára 2006 do budúcnosti v nových veciach, konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou zákona č. 7/2005 Z. z. ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace sa spravujú zákonom č. 328/1991 Zb. v platnom znení, preto aj zákon č. 621/2005 Z. z. účinný od 1. januára 2006 prihliadol na túto skutočnosť, o čom svedčí poznámka pod čiarou 3g/ zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov vzťahujúca sa k § 4 ods. 2 písm. o/ Zákona o súdnych poplatkoch. Dovolací súd vyslovil právny názor, že aj zrušený právny predpis môže byť uvedený v poznámke ako osobitný predpis, pokiaľ sa podľa toho / zrušené predpisy zákona č. 328/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov / vedú súdne konania.

Zákon č. 621/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon SNR č. 71/1992 Zb. v ustanovení § 4 ods. 2 písm. m/ priznal oslobodenie správcovi podľa osobitného predpisu, teda nešpecifikoval o ktorého správcu ide. Práve poznámkou pod čiarou ako normatívna proklamatívna časť informuje pre potrebu aplikácie správneho predpisu v praxi, ktorý osobitný predpis má na mysli zákonodarca. V danom prípade ide o poznámku 3f/ zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Preto oslobodenie od poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení zmien a doplnkov sa vzťahuje iba na správcu ustanoveného podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ak by znenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/2005 Z. z. existovalo bez poznámky 3f/ tak by sa oslobodenie od súdneho poplatku týkalo všetkých správcov podľa osobitného predpisu / napr. správcu banky vykonávajúci výkon nútenej správy podľa zákona č. 546/2006 Z. z. hypotekárneho správcu – správcu podľa zákona č. 367/2004 Z. z. /. V tejto súvislosti poukázal na dôvodnú správu k vládnomu návrhu č. 1345 zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Cbi 4/2010-39 zo dňa 02. 09. 2010 ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 23. júna 2011

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková